

Gajdics Ottó: Az út és a gyermek

2022 december 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Magyar családbarát politika a globalista rémálom idején

Nagyon kíváncsi lennék, hányan gondoltak bele a karácsonyfa mellett üldögélve a maga teljességében Ferenc pápa üzenetébe, aki szerint karácsonykor a gyermekre kell tekinteni, aki reményt hozott, pedig szegényként,

üldözöttként született, és menekülnie kellett. Születését egy csillag adta hírül. Egy gyerek csillag nélkül nem lehet, és csillag se lehet gyermek nélkül. Mindkett? a karácsony üzenete ma is. Ahogy fogalmazott az egyházf?, a csillagra tekintve tudod, merre van az út, ahogyan a háromkirályokkal történt, a gyermekre tekintve tudod, mit kell szívedben érezned.

Nem tudjuk. Egyre kevésbé tudjuk. A kereszténység ma is a legüldözöttebb vallás szerte a világon. Európa gazdag országaiban pedig örömtáncot lejtenek a gyökerüket vesztett, minden identitásukból kifordult magányos tömegek a bezárt vagy raktárrá alakított templomok körül. A magyar ateisták kezüket dörzsölve reménykednek abban, hogy végre ötven százalék alá esik hazánkban a népszámláláson önmagukat vallásosnak mondók aránya. A miniszterelnökb?l gúny céltáblája válik, mert kikéri magának, hogy a templomból kij?ve dollármilliókból megvásárolt provokátorok vegzálják újságírónak álcázva magukat. A gyermek születését hírül adó csillagot pedig igyekszik láthatatlanná tenni az eltörlés kultúrájának hazudott neomarxista ?rület, amelyik már polírozza a vörös neoncsillagait a bugyuta fogyasztóvá züllesztett újproletariátusnak.

Nem jár jobban a születés csodája sem. Önmagukat tudósnak gondoló idióták próbálnak lebeszélni bennünket a gyermekvállalásról.

Túl sok szén-dioxidot termel, túl nagy az ökológiai lábnyoma, minden születend? kisded egy-egy szög a földi élet koporsójába. Így érvelnek a halál kufárjai, mert szerintük a Föld nem bír eltartani nyolcmilliárdnál is több embert, de annyira azért nincsenek bátrak, hogy mindezt ott adják el?, ahol a túlnépesedés valóban probléma. Nem a szétlopott, kizsákmányolt egykori gyarmatbirodalmak szegényeit gy?zködik, hogy mondjanak le az emberi létezésnek értelmet adó, az örök élet biztosítékának számító reprodukcióról, hanem a keresztény fehér embereket fosztanák meg a hitükt?l, a család szentségét?l, a nemzeti önazonosságuktól.

Már égett mind a négy gyertya az adventi koszorún, de még vártunk a varázslatos éjre, amikor napvilágot látott a legfrissebb jelentés a magyar demográfia alakulásáról. Azt a zsizsegést, azt az alig palástolt örömmel teli tobzódást, amit a gy?lölet nagymesterei rendeztek, megismerve a novemberi statisztikát… Rémiszt? adatok, siralmas számok, negyven éve drámaian fogy a lakosság, és ez megállíthatatlan, rikácsolt a tudálékos propagandagépezet. Mindezt természetesen azért, hogy következtetésként kimondhassák: a Fidesz családbarát politikája nem m?ködik. Fontos lenne ez szerencsétleneknek, hogy ne m?ködjön, mert akkor reménykedhetnének abban, hogy az ? családellenes, nemzetellenes, csak a pusztításban hív? elmebajuk viszont hatékony. De a valóság ennél sokkal bonyolultabb.

A dollárbaloldal lakájmédiájának fizetett propagandistáinál nem követelmény, hogy értsék is azokat az idegen érdekeket, amiket szolgálnak. Számunkra viszont alapvet? létkérdés az ellenség stratégiájának ismerete, hogy védekezni tudjunk.

Szerencsére itthon még rá lehet világítani olyan összefüggésekre, amelyek segíthetik a tisztánlátást az ilyen rendkívül összetett problémák esetében is, mint az egy id?ben tapasztalt népességrobbanás és tragikus népességfogyás. Bogár László rendkívül világosan kifejtette a kett?s folyamat lényegét a Magyar Hírlapban: „Az els? demográfiatörténeti kérdés talán az lehetne, hogy a nagy birodalmak szakrális kultúráiban évezredeken át miért nem volt sem gazdasági, sem népességnövekedés, és miként tudtak növekedés nélkül is méltóságteljes és gazdag világot teremteni. Mint például az ?si Egyiptomban több mint háromezer éven át.

És ami e kérdés másik fele, hogy a nyugati modernitás, amit a XIX. század óta kapitalizmusnak szokás nevezni, miért hozott népességrobbanást. Miért n?tt alig másfél évszázad alatt hatvanszorosára az emberiség lélekszámának növekedési üteme. És végül hogy mi történik, ha most újabb másfél évszázad alatt átmegy negatívba a növekedés. Bármilyen különös, a válasz a »proli« szó jelentésének értelmezésében rejlik. A »proli« a proletariátus pejoratív megnevezése, ám eredetét tekintve a proliferáció latin szóból ered, ami burjánzást jelent. De vajon miért (mi okból és mi célból) kezdett burjánozni a proletariátus? Közgazdaságtani evidencia, hogy ha valamib?l állandó túlkínálat van, akkor annak tartósan alacsonyan marad az ára. Vagyis ha a globális t?kestruktúrák azt akarják, hogy a »munkaer?állatok« ára, vagyis a munkabér tartósan alacsony legyen, akkor annak a legcélszer?bb módja az, ha biztosítják az állandó »túlkínálatot«. […] Ám van ennek a történetnek egy még bizarrabb másik oldala is. A tartósan igen alacsony munkabér ugyanis tartósan igen magas profitot jelent, ami exponenciális technikai fejl?dést tesz lehet?vé.”

Az egyik oldalon tehát zajlik az emberiség túlszaporítása, a másik oldalon viszont az emberiség egyre nagyobb részének feleslegessé tétele.

„Vagyis a már ma is iszonyú nyomorúság ellen?rizetlenül burjánzik, míg a magas szint? anyagi jólét nem akarja magát folytatni a jöv?ben. Amib?l egy olyan »spontán« kiegyenlít?dés jöhet létre, ami a migráción keresztül a totális káoszba taszíthatja az emberiséget” – írja Bogár László.

Kanyarodjunk most vissza az állítólag nem m?köd? gyermekbarát politikához. Ennek alapelve, hogy a gyerekvállalás nem hozhatja hátrányba a családokat anyagi szempontból sem, s?t el?nyükre kell szolgálnia. Ennek megfelel?en Magyarországon a családok kiemelt támogatást kapnak – mutatott rá Varga Judit igazságügyi miniszter a Családtudományi Szövetség által szervezett II. Párkapcsolati kultúra és demográfia cím? konferencián tartott el?adásában. A miniszter hangsúlyozta: a világban egyre terjed? individualizmus ellenére az egyes embernek a család jelenti a legfontosabb köteléket, a biztonságot, a gondoskodó közeget. A világok harca közepette védjük a hagyományos értékeket. A nagy világfolyamatok a nemzeti identitást alkotó alapvet? épít?kockákat, a köt?anyagot, a családot, a hagyományos közösségeket, az egyházi közösségeket támadják, hiszen tudják jól, hogy ezek adják végül a nemzetet, a nemzeti alkotmányos identitásokat az Európai Unió területén is. A nemzet fennmaradásának az els?dleges alapja nem a bevándorlás vagy a más kultúrákból származó emberek betelepítése, hanem a gyermekvállalás, a család, a saját bels? er?nkben való hit.

Tegyük hát helyre a balliberális kárörömöt. A Fidesz családpolitikája nagyon is m?ködik, csak eredményei nem kizárólag a népességfogyás megállításában mérhet?k, mint ahogy esetleges sikertelensége sem állapítható meg egy novemberi hónap statisztikai adataiból.

Nagyon érdekes, hogy azok az ellenzéki károgók nevezik összeszerel? üzemnek a magyar gazdaságot, ahol elbutított segédmunkások éhbérért végeznek kvázi rabszolgamunkát, akik legh?ségesebb és jól megfizetett szolgálói annak a globalista háttérhatalomnak, amelyre Bogár László utalt idézett fejtegetésében. Tehát ebben is a kormányt vádolják olyasmivel, amit épp maguk követnek el. Hiszen éppen ?k azok, akik az illegális bevándorlás támogatásával fokoznák a csekély érték? munkaer? burjánzását, a globális minimumadó és a minimálbér drasztikus emelésének er?ltetésével elvennék a versenyképesség utolsó esélyét is, és hitelekb?l finanszírozott segélyezési rendszert kínálnak a munkával szerzett jövedelem helyett a termel?üzemek kivonulása során feleslegessé váló milliók számára.

Ezzel áll szemben az a politika, amely saját utat keres arra, miként állíthatnánk el? minél nagyobb részben magunk mindazt, amire szükségünk van, miként er?síthetjük meg nemzetünket a kevert népességen alapuló multikulturális társadalom globalista elképzelésével szemben. Isten, haza, család vagy reménytelenség, gyökértelenség, atomizált magány. A karácsony üzenete vagy a globalisták mákonya. Ezt az új évben el kell és el is lehet dönteni.

Gajdics Ottó - www.magyarnemzet.hu

Ajánló